

términos en que se hablaba del asunto en el proyecto de mensaje; la unión liberal, autora de tan desdichada aventura, combatió rudamente la ley, y el General Gándara, que se hallaba al frente del ejército, se obstinaba en el aplazamiento de la evacuación hasta conseguir el triunfo de las armas, que por desgracia no llegaba nunca. Pero había entonces un hombre de carácter indomable al frente de España y se salvó con fortuna el conflicto, muy parecido al que nos ha traído ahora esta gran adversidad por falta de un Duque de Valencia.

En el artículo siguiente demostraremos la ligereza con que se han desconocido las cualidades que como pueblo invasor y militar tenía muy acreditadas la república americana, para entrar después en otras consideraciones relativas á las consecuencias de la guerra y á los medios de sortear las futuras dificultades, para lo cual es preciso poner término cuanto antes á una lucha tan terrible como estéril.

PABLO DE ALZOLA.

(Se continuará)

KARIDADEKO AIZPA BATI

Turunta otsak gerra soñuaz
Biotzak ditu goibeltzen,
Mendi gañeko sutunpak berriz
Dardaraz lurra ipintzen;
Turmoi antzeko dunbots artetik
Bonba danean irtetzen,
Jende aundia arkitutzen dan
Erdian bada erortzen,
Lertzen danean bere pusketak
Nola diraden banatzen,
¡O! zeñbat gizon duen zauritzen,
Zeñbat illotzik lagatzen.

Otso ta legoi biurturikan
Jasarran dabiltz anayak,
Diruditela elkarrenzako
Chakur, katu, ta etsayak;
Dierri baten jayoa gatik,
An sortutako ezbaiak,
amorrutatzen nola dituen
Ipiñi beren errayak,
Alde bitara jarririk baten
Len lagun ziran galayak,
Orain dabilnaz odolez loitzen
Mendiak, nola zelayak.

Ango garrañi eta auenak
 Biotza erdibitzean,
 Karidadeko aizpa iñola
 Eziñ egonik echean;
 Zauritu egiñ diranetara
 Dijoia beiño batean,
 Gaiñotegia bertan utzita
 Gudan premia sortzean,
 Lagundutzero gizagaiñoai
 Aingeru baten antzean,
 Dadukalako Karidadea,
 Fedearakin nasteen.

Bere burua belo zuriaz
 Duela oso estaltzen,
 Illen aurrean zeruetara
 Begiak ditu goratzen;
 Ayen animak gatik gloria
 Biotz beroaz eskatzen,
 Biraoka eta gaizki esaka
 Miñez danari sututzen,
 Itz santuakin eraman ona
 Artutzero du pizkortzen,
 Baita Jaunaren amore zarren
 Penen artean isiltzen.

Bai, gazte guri oraindik zala
 Ostiltopetu mundua,
 Egiñ zuenda, baita esleitu
 Barruko bizilekua;
 Ospital edo gaiñotegian
 Berez zekarren gogua,
 Igarotzeko bizitza dana
 Gobernatutzen mintsua,
 Bai gorputzean, baita animan,
 Arkitzen bazan gaiñua
 Lagundurikan sendatzen biak
 ¡O! zer lanbide santua!

Zeinbat erida kirats ta usai
 Char zituztenak botatzen,
 Beren oyetan zeuden mintsuari
 Ziezen gozoz kuratzen;
 Baña gaur dabil guda tokian
 Arriskueta da sartzen,
 Bere bizitza besten on arren
 Duela oso eskaintzen,
 Eta ala ere, erituari
 Ongi badio laguntzen,
 Orrechek dio bere biotza
 Eziñ geyago poztutzen.

Ara non daukan amak bezela
 Arturik beso artean,
 Dierriaren martire zaill bat
 Asnasa bukatutzean;
 Balak millaka erori arren
 Albo, aurre ta atzean,
 Ez du nai utzi bakarrik illtzen,
 Alako zorigaitzean,
 Botoa oso gordetze arren
 Uts gabe bete betean,
 Zeiñ egiñ zuen abitu ura
 Profesatzeko jaztean.

¡O! emakume aingeru baten
 Pare zerana munduan,
 Iñork badauka lekuri nere
 Biotzean zeñ goguan
 Zuk dezu eta, zeren zoratzen
 Nazun alako moduan,
 Aro eder bat jantzi nai nizun
 Ejorik nere kantuan,
 Baña, laburra nola ni naizen
 Etorki ta adimentuan,
 Argiagoren batek bearko
 Dizu ipiñi buruan.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

